

Αυτοί οι αγώνες δεν δικαιώθηκαν... συνεχίζονται Ψωμί – Παιδεία – Ελευθερία

43 χρόνια μετά παραμένει ζωντανό το μήνυμα της εξέγερσης του Νοέμβρη του '73 ενάντια στη χούντα των συνταγματαρχών, γιατί τα δικαιώματά μας στη ζωή και την ελευθερία καταπατούνται ξανά βάνουσα. Τότε η νεολαία άνοιξε το δρόμο της πτώσης της δικτατορίας με την ανυπακοή και τη μαζική εξέγερση ενάντια στους ισχυρούς της εποχής, τη στρατιωτική χούντα, την οικονομική ολιγαρχία και τους ξένους επικυρίαρχους που τη στήριζαν. Πτώση, που ολοκληρώθηκε τον Ιούλη του '74, μετά το καθοδηγημένο από τη χούντα και τις ΗΠΑ πραξικόπημα στην Κύπρο για την πτώση της κυβέρνησης του Μακάριου και την εισβολή του στρατού της Τουρκίας που ακολούθησε στο νησί.

Το «Έξω οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ» στις πύλες του Πολυτεχνείου το '73 είναι τραγικά επίκαιρο σήμερα, που πυκνώνουν τα σύννεφα του πολέμου στην περιοχή μας. Οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, συνεχίζουν να έχουν στρατιωτικές βάσεις στη χώρα μας, να τις χρησιμοποιούν για τις επιδρομές τους για να εξυπηρετήσουν τα γεωπολιτικά και οικονομικά τους συμφέροντα, επιδιώκοντας τον έλεγχο των χωρών της Μεσογείου και των ενεργειακών πηγών και δρόμων και κλιμακώνοντας τις εντάσεις, οξύνοντας τις αντιθέσεις, πυροδοτώντας τις συγκρούσεις, εξασφαλίζοντας προμήθειες για τις πολεμικές τους βιομηχανίες.

Από την άλλη η Ε.Ε., το Δ.Ν.Τ. και η Ε.Κ.Τ. από κοινού με τις κυβερνήσεις που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των οικονομικά ισχυρών, στερούν από τον λαό το ψωμί, την παιδεία και την ελευθερία.

Μας έχουν αλυσοδέσει με τα δεσμά των δανείων, των μνημονίων, του Συμφώνου Δημοσιονομικής Σταθερότητας και του Παρατηρητήριου των Θεσμών, σε ένα Γολγοθά φτώχειας, ανεργίας, συντριβής εργατικών δικαιωμάτων, περιστολής δημοκρατικών ελευθεριών, διάλυσης των κοινωνικών δομών και περάσματος δημόσιων αγαθών και περιουσίας στην εκμετάλλευση της οικονομικής ολιγαρχίας. Μια κατάσταση κοινωνικού σφαγείου που μας ωθεί να βροντοφωνάζουμε στις πορείες. «Ψωμί – παιδεία – ελευθερία, η χούντα δεν τελείωσε το '73.

Ο Μ. Αναγνωστάκης γράφει: **Φοβάμαι τους ανθρώπους που σου 'κλειναν την πόρτα και τώρα τους βλέπεις στο Πολυτεχνείο να καταθέτουν γαρίφαλα και να δακρύνουν».**

Πολλοί θα είναι εκείνοι οι πρόθυμοι, υποκριτικά, που θα υποκλιθούν και φέτος μπροστά στην τσακισμένη πύλη του Πολυτεχνείου κι ακόμα πιο υποκριτικά θα ξαναγράψουν την ιστορία της εξέγερσης προσπαθώντας να τη φέρουν στα δικά τους μέτρα.

- Είναι εκείνοι που επιβάλλουν σήμερα τους δείκτες της ΕΕ, του ΔΝΤ και του ΟΟΣΑ, εκείνοι που πετάνε σαν στημένες λεμονόκουπες τους συμβασιούχους στο δρόμο!
- Είναι εκείνοι που προωθούν τα νέα αντιασφαλιστικά σχέδια, με στόχο να γκρεμίσουν ότι έμεινε από την κοινωνική ασφάλιση.

- Είναι εκείνοι που μας λένε ότι συντήρηση είναι η νεολαία και οι εκπαιδευτικοί που αγωνίζονται για δημόσια δωρεάν παιδεία και πρόοδος είναι ο προσχηματικός διάλογος για την παιδεία με τις ήδη ειλημμένες αποφάσεις .
- Είναι εκείνοι που θέλουν να ισοπεδώσουν τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα που απέμειναν από την «ανάπηρη ελευθερία» της μεταπολίτευσης, εκείνοι που οραματίζονται να επαναφέρουν το lock out στην απεργία και να ψηφίσουν νέο συνδικαλιστικό νόμο έκτρωμα.
- Είναι όλοι εκείνοι που δεκαετίες τώρα πασχίζουν να απαλλαγούν από τα φαντάσματα της μεταπολίτευσης, να ξεμπερδεύουν οριστικά με το ανυπόταχτο πνεύμα της εξέγερσης, εκείνοι που αλέσανε το Πολυτεχνείο στις μυλόπετρες της κεντρικής πολιτικής σκηνής, που πασχίσανε να το στριμώξουν αμετάκλητα στο μουσείο των επετείων, στα παζάρια και τις συνδιαλλαγές των κομματικών μηχανισμών και να το σύρουν στα σαλόνια τους, εξευτελισμένο, οικόσιτο, υποταγμένο, εξημερωμένο, εξαργυρώσιμο, μια ακόμα «εθνική εορτή», αποστεωμένη από περιεχόμενο, ιστορική μνήμη και νόημα.

Ο Νοέμβρης '73, είναι μια ρωγή στο χρόνο που δε λείει να κλείσει...

Το πνεύμα της εξέγερσης του Νοέμβρη δεν χωράει σε επίσημες τελετές και υποκριτικές δηλώσεις, σε συνδιαλλαγές, συμψηφισμούς και πολιτικά παζάρια. Δεν σέρνεται στους διαδρόμους της εξουσίας, δεν συνυπογράφει συλλυπητήριες δηλώσεις μετανοίας στην αμερικάνικη πρεσβεία, δεν εξαργυρώνεται, **δεν συμβιβάζεται, δεν συνθηκολογεί.**

Πλανιέται σαράντα τρία χρόνια τώρα, πάνω από τις μικρές και μεγάλες κοινωνικές αναμετρήσεις, χρωματίζει τα όνειρα της άγουρης εφηβείας και στοιχειώνει τους εφιάλτες των κυρίαρχων.

Διαπερνά όλα τα υπόγεια ρεύματα αντίστασης και αμφισβήτησης, αναπνέει μέσα από τους αγώνες και τις αγωνίες όλων όσων παλεύουν για ένα καλύτερο αύριο

Την Πέμπτη στις 17 Νοέμβρη, **οι απεργοί δάσκαλοι θα είμαστε ξανά εκεί**, διαδηλώνοντας το δίκιο μας και τη θέλησή μας να συνεχίσουμε σε πείσμα των καιρών, κόντρα στον άνεμο. Σας καλούμε να τιμήσουμε την επέτειο και τους νεκρούς του Νοέμβρη του '73, σηκώνοντας πιο ψηλά τη σημαία των διεκδικήσεων, κόντρα στους νοσταλγούς της χούντας και ενάντια στο πολιτικό και οικονομικό σύστημα, δυναμώνοντας τη συλλογική δράση και τους αγώνες για όλα όσα μας ανήκουν στη σύγχρονη εποχή.

**ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ
17/11/2016**